

יומן טוב פרק שני ביצה

עין משפט
נ"ר מצוה

כג.

**א ב א מ"י פ"ד מס' 9
ו"ט ס' 1 וט"ע
ה"מ ס' מ"ק פ"ג ד
כ"ג:**

רבינו חנאנא (בבב)
גביהו ומשמא דבברא
(Bab)
נחלתיה, והוא רבא דארוב
לעפנ' שוי פידי הדוחה
בשירוד איסטרור. ופסנאי
דרשעמאלי נלגרד את הביה
ריג' מחרה הטעמאנ איסטרור.
וילע כרבלן חביבם.
מנוגרא להרלאג ולונגר
כלטס אל איסטרור שדי.
וילכאל בבלוואר אפור.
בר מיעשיון הפירוטה שוזא
מוורה וועשין דרכו קולס
בליל' פסחן ווועטס
איזריך. ירושלים, תנא, כלו
דור דוד מקולס. ליל
צעל ראוש על ברינז
עלן קרכוב. מסקנין שילק
מקאנזער צעל גרי מושביש
אין דה גרי מקולס. ליל
ירט דסס סח' עישען
עגל מלוקס. פסחן עוזנן גרי
לייל' פסחן עוזנן גרי
בקולס. קראונן תודס פסחן. ואראד
הנוגין היה שרואיל לאלאל
גרי מקולס ליל' פסחן.
שליחו ליל' פסחן אלילו
לאו תורה אנתה גרא
עליך ייוז. ורטשאָן שוזא
קראונן פסחן. פסחן. ואראד
לו, שעטאליגילו לרישו
בען קוישיס בחוץן. בר
גענדי הא. צ'נטני' ז'י
דריבין. א' אלילו
ערערת מהר חביבם
איסטרור. פערת רותה צבאות

קרצ'וף גדרולים ואין עושין
חברה. וב' מחלוקות
דלא מהטנין הו אשרי, כי-
ש און לא מקצתן. סברי לה
אלזער בו איזריה פודוי לה.

על נבי חרד מותה. פ"י ר' קשי' מזום סלע
ספערה קוֹי קנעראַה כלטמָה יְד וּכְרִי לְ
לְזָקֵן פֿירַע דֶּקְפֵּי קוֹי קנעראַה כְּדָלָה וּמְכַמֵּן
פְּנֵלָן נְזִוָּק קוֹי לְפָסְוָה נְיוֹס טָבָן וּקְן מְכַמֵּן

ה אמר על גבי חרט
וילד רוחא רבה ורב
סחופי בסא אשיראי
ט מושם דקמוליד
יריח בו וקוטמו ומורה
איתאה ואוסופי הווא
אלולדי הווא דקמוליד
כיב נחלת נמי מורה
מMRI דרש רב נגידיה
ריש גולדתא קטורא
קטורא אי^ט קטורא
אי לעשן אסור דהא
אשי לעולם לעשן
גונומי אייכא דאמרי
אא אי קטורא בידי
שן אסור דקא מוליד
אננא אמרותה נלהה
נוריטה נלהה לעולם
טורא אונגרוי: וועשו

הנין קרצוף אטו קרו
לה כר' שמעון אמר דבר שאין
מר רבא אמר רב נחמן אמר שמואל
ה כר' שמעון שהרי רבי אלעוז
חנן ולימא מר הלכה כר' יהודה ע
ן ס"ל ועוד שהרי רבי אלעוז ב

ערכה נמי ע"י סינוי
וולדיד רימח. סנכט
לדבר מכך קרוב כו"
פומת כוכם מגוועס על

כ"י חום מותר ור' אפסור משום דקא אמרוי תריריוו
ג טבא אסור ומ"ש ממולו ור' מיהא מיהא
וחותם ריחא הכא מוסיף ריחא רבא אמר לעל דהוה אברשא א' בחל אפתחה ד' א"ל אמריך מאן הווא
מכבה אמר ליה ז' והוה אברשא אמריך מאן קמ' זה אומן הווא אי אמר רבashi ז' וזה גבריא רכה ומורי ריחות א' ז'

קהלום: תנייא רבי הוניג אמרת בני ר' פסחים שלחו לנוינו עלך נר שוואאל קדרשים בחיה אימא בעין קידושן ר' רבי אלעוזר בן ר' סטס פ' פרדוו יוצאה לילין את הבהמה נניין את הבהמה שלהן ר' אבל מקרודיפניין אף לא מקרוד ר' ר' רב ואמרי לה אלעוזר אלפי ע' תולסיך בן עיריה מעודן ר' לאו שלו היתה ר' שלא מיהה ר' ואיזהו קרצוף קרו' ג' נדולים ואין עישנין ר' יהודה סכבר מיהו קרוד קטניין חפס ואין עושין חפס קרכור ורבנן סברן מהchein אסורה ר' ולעוזר בן עיריה סברן ובין קרצוף שרוי חחמן לחודיה ר' מר ליה ר' רבא לר' "ל' אנא בר' שב"

ג. נבי חרם. צדיקין: מופת. דכני ניכר
ו. כלהה כלהה יד וליכם ליקורן דליהויהם:

מסורת הש"ס

הנחות הב"ח
ה) חוץ דרכו של נס
ו' ומלהן דבורי סבר למלל
הס וולף כיריך לא מלהנס
הבעירה שלא לצורך
וחדר לעשנות ביום טוון

גלוין הש"ס

לעוי רשי
טרכונצ'ירד
חרונצ'ירן. לקסל
אלטס בשפה הבגד לנוו
ישטראילוואר. לסראק
סראק.

רביינו חנאנא

אשמה אופגן הונא ואפרורן
ופרקון גבי הדין
טהה טיה אהיתא ואירטוט
טסח עלה, הכא מילא
אנאיט שתחתילו פכבר

